

Dinsdag 6 maart 1917 – ochtendeditie

Belgische kinderen.

Vandaag zullen ongeveer 500 Belgische kinderen van 5 tot 12 jaar te Roosendaal aankomen. Hiervan gaan 125 naar het strandhotel te Vlissingen, 50 naar het weeshuis te Middelburg en 25 worden voor ongeveer 6 weken bij particulieren te Goes ondergebracht.

Naar Het Huisgezin medlt, zal de uitvoer van brood uit ons land naar België ook na de 12^e maart voorlopig doorgaan.

Havre, 5 maart. Daar Britse en Belgische troepen stukken van Duits Oost-Afrika hebben veroverd, is er een schikking getroffen voor de tijdelijke bezetting van die streken. Bij de uitvoering daarvan hebben troepen van beide landen elkaar te Tabora ontmoet. Naar aanleiding daarvan heeft koning George koning Albert telegrafisch voor de medewerking der Belgische troepen hulde betuigd.

Berlijn, 5 maart. Achttien vijandelijke vliegtuigen zijn naar beneden geschoten.

Het heldere weer van zondag heeft aan het westelijke front in zijn geheel drukke werkzaamheid van vliegers in de hand gewerkt. Engelse vliegers waren vooral boven Vlaanderen en Artois aan de gang. De onzen weerden zich met uitstekende uitwerking voor Atrecht en boven de Somme. In tal van verbitterde luchtgevechten joegen ze daar niet minder dan 12 vijandelijke vliegtuigen naar de grond.

De rijkskanselier heeft de Vlaamse afgevaardigden na de ontvangst, waarin hij de bekende rede uitsprak, naar Duitse trant een genoeglijke avond verschaft door hen met enige andere gasten tot een bieravond bij hem thuis uit te nodigen. De ministers Hefferich,

Rödern, von Trott zu Solz, Loebell en Zimmermann waren ook van de partij evenals vertegenwoordigers der verschillende partijen in de Rijksdag. De rijkskanselier moet zich in de loop van de avond beijverd hebben de Vlamingen met zijn andere gasten in kennis te brengen.

Het wekelijks bulletin over de krijgsvervullingen aan het Belgische front luidt:

In de voorgaande week is het mistige weer niet gunstig geweest voor artilleriebedrijvigheid. Ook zijn er op het Belgische front slechts enkele beschietingen te vermelden, waarbij een zeer geslaagde beschieting der Duitse verdedigingswerken tussen Steenstrate en Boezinge, welke door Belgische batterijen uitgevoerd werd. Daarentegen heeft het loopgraafgeschut zich zeer bedrijvig getoond. Hevige bomgevechten hebben zich bijna dagelijks ontsponnen in de streek van Het Sas. Enige Duitse patrouilles, die getracht hadden onze linies te naderen zijn door het vuur van onze vooruitgeschoven posten verdreven.

Dinsdag 6 maart 1917 – avondeditie

Belgische dienstweigeraars.

Het Belgisch Staatsblad van 11-17 februari bevat een tweede lijst met namen van Belgische mannen, die, niettegenstaande zij afzonderlijk verwittigd zijn, voortgaan zich te onttrekken aan hun militaire verplichtingen en door de Belgische minister van binnenlandse zaken ingeschreven zijn in het register der dienstweigeraars.

De bestuurlijke scheiding in België.

Naar aanleiding van de verklaring, door von Bethmann Hollweg, de Duitse rijkskanselier, afgelegd aan een deputatie uit de “Raad van Vlaanderen”, waarin hij deze namens de Duitse keizer bestuurlijke scheiding in België toezegde, heeft een persvertegenwoordiger zich tot de voornaamste leiders der Vlaamse Beweging en de bekende Belgen, die in ons land verblijf houden, gericht, met het verzoek hem hun mening hieromtrent kenbaar te maken. Hieronder volgt iets uit de verklaringen van de politieke leiders der Vlaamse Beweging, de parlamentsleden Arthur Buysse, liberaal lid van de Belgische Kamer; Camille Huysmans, socialistisch kamerlid, en van de voorzitter van de Belgische parlementaire groep in Nederland, dr. Terwagne, socialistisch afgevaardigde voor het district Antwerpen.

De heer Arthur Buysse verklaarde:

“Het feit is zonder betekenis. De “Raad van Vlaanderen” bestaat uit dezelfde mannen, die schreven, dat “de onzalige naam van België” voor altijd moet worden uitgewist en dat zij “verwachtten van het zegevierende Duitse broedervolk de verbrijzeling van de Belgische slavenketen”. (Manifest van Jong-Vlamingen).

De dag, dat Vlaanderen terug vrij zal worden, zijn de Raad van Vlaanderen en het activisme dood. De hoogleraren der zogezegde Vlaamse universiteit zullen afwezig zijn. Die universiteit zal geen uur langer bestaan. Dat weten die heren best, daar zij van nu af vragen, hun hogeschool te redden tijdens de vredesonderhandelingen. De Vlamingen zullen eisen, dat de Duitse inrichtingen onmiddellijk verdwijnen, zowel als de Duitse kommandanturen. De overgrote massa der Vlaamse bevolking is op zijn minst zo haatdragend tegen de activisten als tegen de Duitsers. De verminkte Vlamingen, de gemartelde gedeporteerden, de weduwen, de wezen van de gevallen soldaten zullen toch wel iets meer te zeggen hebben dan een handvol

verraders, die geschenken ontvingen uit de handen van de Duitsers, om annexatiewerk te verrichten.

De heer Camille Huysmans zegde:

Het vraagstuk der vrije culturele en economische ontwikkeling van Vlaanderen is er een van binnenlandse aard, dat alleen België aangaat. Wij ontzeggen Duitsland het recht, zich te mengen in een binnenlandse aangelegenheid van België.

De rijkskanselier doet het voorkomen, alsof de voorgestelde maatregelen worden ingevoerd op verzoek van de Vlamingen zelf, bij monde van de Raad van Vlaanderen. Maar de Raad van Vlaanderen is een onding. De leiders die haar samenstellen, zijn niets en vertegenwoordigen niets en niemand.

Dr. Modeste Terwagne verklaarde: Men kan zich geen belachelijker komedie voorstellen. Wat werkelijk ongehoord is, is dat de kanselier zich zelf tot zulk een boerenbedrog heeft geleend en er zelfs zijn meester, de keizer, in heeft gemengd. Waarlijk, het is een ernstig politicus onwaardig.